

vare reiste over til Møen og havde undersøgt Forholdet der, og ikke undersøgt det alene i Udvalgets Bærelse. Det er deri, jeg mener der ligger en Forurettelse, at man ikke tager dette Skjøn for hvad det er, nemlig for en saa fuldstændig tilveiebragt Oplysning om dette Forhold, som kan staffles tilstede. Om man nu vil give den Sum, der af Skjønsmændene er ansat, er en anden Sag; jeg kan godt tænke mig Grunden til, at man ikke vil gjøre det; men jeg troer ikke man kan underkjende det Resultat, hvortil de ere komne.

Ordføreren: Jeg skal ikke trætte det ærede Thing med oftere at gjentage, hvorvidt den omtalte Forretning har været afholdt med en saa stor Omhyggelighed, som er tillagt den; thi jeg troer, at jeg allerede har paapeget Mangler, som vise, at den ikke har været saa omhyggelig, som man kunde ønske. Jeg troer tillige, det havde været ønskeligt, om de Herrer Skjønsmænd i deres Forretning havde optaget en lille Smule om de Ord, som Privilegiet er bygget paa, nemlig hvad det har at bethyde, naar et Privilegium kun er givet indtil videre; det er ikke aldeles uden Betydning, at et Privilegium kun meddeles under denne udtryffelige Betingelse. — Den Vedkommende har faaet Rettigheder, men sandelig ved Siden deraf ogsaa Forpligtelser. Dette have Skjønsmændene aldeles ikke omtalt, og jeg kan ikke, naagt den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts Ste Balgfreds (Klein) sagde, at jeg løb vilb, fravige den Mening, at jeg ret ihædelig har lagt for Dagen, at Skjønsmændene ere gaaede vilkaarlig tilværks ved deres Ansættelse af Eiendommen saavel med som uden Monopol, thi det kan ikke i det ene Tilfælde siges, at naar Eiendommen skal sælges ved Auction, skal der kun fratages $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{6}$, men naar den skal sælges paa anden Maade, skal der fratages den halve Deel af Værdien; dette er ikke consequent, ikke rigtigt og ikke omhyggeligt. Det Hele er, som sagt, et Skjøn, og jeg troer, vi ere fuldt berettigede til at sige, at vi ikke kunne følge denne Skjønforretning, men derimod stille den af os foreslaaede Sum til Ministerens Raadighed.

Indenrigsministeren: Det gjør mig meget ondt, at jeg maa trætte det ærede Thing saa langt ude paa Aftenen, men jeg anseer det ligefrem for min Pligt at tage denne Skjønforretning i Forsvar imod ubegrundede Angreb. Dertil maa jeg i allerhøjeste Grad regne det, som den ærede Ordfører nu kastede ind i Debatten, at Skjønsmændene ikke havde befattet sig med at vurdere den juridiske Betydning af Ordene: „indtil videre“. Dette er Noget, som laa aldeles udenfor deres Competence; det er et Spørgsmaal, hvis Besvarelse de hverken kunde læse sig til af Fabrikens Bøger eller ved Undersøgelse af Bygningerne osv. Det er et reent juridisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal, som af Regjeringen meget strengt og skarpt er overveiet, inden den overhovedet har begyndt paa Sagen; thi hvis den ærede Ordfører vil gaae tilbage til det oprindelige Lovudkast, saa vil han i Motiverne see, at der med Hensyn til dette Spørgsmaal er afgivet Erklæring af Kammeradvocaten og at Privilegiet af ham er arseet for at være et virkelig reelt Privilegium; Bevistet derfor er ført. Det var derfor Noget, som laa aldeles udenfor Skjønsmændenes Competence at befatte sig med og de vilde have været paa Afveje, om de havde betraadt den Vej, som Ordføreren bemanglede hos dem.

Da Ingen hderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

1) Underændringsforslag af Udvalgets Mindretal (H. Hage og Klein) til Udvalgets Fleertals Forslag:

Stedetfor Summen: „10,000 Rbd.“ sættes „14,000 Rbd.“ forkastedes med 58 Stemmer imod 11.

2) Udvalgets Fleertals (Alberti, S. Jensen og S. Jespersen) Forslag, subsidiairt tiltraadt af H. Hage:

At det fremlagte Lovforslag forandres til een Paragraph, saaledes lydende:

„Indenrigsministeriet bemyndiges til, ved frivillig Overeenskomst med Eieren, for en Sum, der ikke overstiger 10,000 Rbd., at foran-